

[Krag.]

Endelig saa Ministeren, forstod jeg, en Undskyldning for sin manglende Forhandlingsvillie i dette, at Forslaget var fremsat saa sent, at der ikke blev Anledning til at tage Stilling til det. Nej, den højtærede Minister fik ganske rigtigt ikke Anledning til at tage Stilling til det, det skal jeg indrømme, for det blev fejlet af Bordet i det Udvalgs møde (*Einer Jensen:* Vi har ikke set det). (*Holger Larsen:* Det var ikke paa Bordet) Det var paa Bordet, jeg sad med det og sagde til de Herrer: Hvis vi kan faa en Forhandling i Stand om dette Forslag, er vi villige til at omdele det til de Herrer. (*Einer Jensen:* Vi maatte ikke se det). Det passer aldeles ikke, vi fik den Meddelelse af de Herrer: her er ikke noget at forhandle om, der er truffet en Ordning. Sagen er afgjort. (*Holger Larsen:* Det er positiv Usandhed). Jeg vil hævde, det er Sandhed, men jeg forstaar godt, det er en Sandhed, som de Herrer ubehagelig, som de derfor i Fællesskab er enig om at klare sig fra ved Benægtelse, det forstaar jeg særdeles godt. Men den højtærede Minister, erkender jeg, er undskyldt, han har ikke haft Lejlighed til at deltage i Forhandlingen om dette Forslag af den ganske simple Grund, at da Ministeren blev tilkaldt, var Resultatet bl. a. ogsaa af hans Bestræbelser i Samarbejdet med de Konservative indenfor de lukkede Døre, at Sagen var afgjort, og der var ikke mere at tale om. Jeg ved meget vel, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henviste mig til, at vi kunde lade dette Forslag gaa ind i det Udvalg, som havde det andet her i Dag foreliggende Forslag til Behandling; men til hvilket Formaal skulde det tjene, naar den Sag, som vort Ændringsforslag angik, i Forvejen var afgjort, da at henvise vort Forslag til nærmere Overvejelse i et Udvalg, som hidtil ikke havde haft med Sagen at gøre, og som i Henhold til den Overenskomst, der var sluttet, ikke kunde ændre denne.

Den højtærede Minister siger til mig, at det er kun Fordragelighed, der mangler, saa skal det nok komme til at gaa. Tja, manglende Fordragelighed er naturligvis tidt Aarsag til, at Parter, som burde komme paa Forhandlingsfod, skilles. Det er ganske sikkert, men det er ikke os, der i denne Sag har udvist manglende Fordragelighed, den maa den højtærede Minister søge andetsteds, og derfor vil hans Formaning ogsaa være at anbringe andetsteds end hos os.

I det Forslag, vi her stiller, ligger der

ikke paa nogen Maade nogen Berettigelse for det ærede Medlem Hr. Ulrich til at sige om Venstre, at vi viser Kulde overfor de nødstedte. Baade gennem vort Forslag om Oprettelse af Krisekasser, gennem det dertil knyttede Forslag om Overgangstilstand med Særstøtte til arbejdsløse, som ikke har Adgang til Arbejdsløshedskasserne, gennem hele vort Kompleks af Forslag, som søger at komme det nødstedte Erhvervsliv til Hjælp ved Lettelse af offentlige Byrder, ved den offentlige Støtte til at tilvejebringe en ændret økonomisk Ordning for vedkommende selv, saa at han kan blive i Stand til at holde sig oven Vand, har vi udtrykt en stærkere Forstaaelse af Tidens Vanskeligheder, vil jeg hævde, end den, som er udtrykt i det Forslag, der om et Øjeblik vil blive vedtaget og bare betyder, at en Nødskilling kastes i Grams; jeg havde nær sagt, til dem, der bedst kan opfange den. Det ærede Medlem Hr. Ulrich burde derfor ikke have brugt en saadan Betegnelse overfor Venstre og vort Forslag.

Skulde jeg karakterisere det ærede Medlem Hr. Ulrichs Indlæg, vil det være fristende at bruge et Ord, der i hvert Tilfælde et Par Minutter var parlamentarisk tilladeligt, men det er det jo ikke mere, det er desværre blevet paatalt, og derfor kan jeg ikke bruge det. Ellers vilde jeg have gjort det; thi man kan rolig udsætte en Præmie for den, der overhovedet kan finde Linie eller Retning i det Foredrag, det ærede Medlem Hr. Ulrich holdt. Han var utilfreds med alt, hvad der var sket, baade hvad Formen og hvad Indholdet angaar; han savnede den Fingerfærdighed til Behandling af saadanne Sager, som han sandsynligvis mener, at kun han selv besidder. Heldigt var det dog, at der ud af selve det ærede Medlems Apparition straaled en Tilfredshed, som jeg er meget forbavset over, naar jeg erindrer, at det kun er godt 14 Dage siden, det ærede Medlem forkyndte ud over Landet, at ved Kronens Løsrivelse fra Guldets var lyse Tider paa ny oprundet for Landbruget —, at han da kan være tilfreds med her at staa som Partner i Etableringen af den største Understøttelsesforanstaltning, der under eet er tilvejebragt her i Landet, ja, det er jo af den Slags, som, naar man skal karakterisere det kort, kun kan karakteriseres ved det altsaa nu desværre forbudte Ord, som jeg derfor ikke skal nævne.

Men det ærede Medlem fandt dog Vej ud af Vanskelighederne, hans gamle skæve Øje til Venstre viste ham Vejen: her er